

تأثیر موج کُرهای

امروزه یک مفهوم به طور روزافزونی در جامعه علمی جهانی در حال رواج است که بر اساس آن تمام مردم، شهروندان یک جامعه جهانی هستند که این جامعه متشکل از تعدادی جوامع محلی کشورهاست. این مفهوم بررسی فرآیندهای جهانی سازی را تسهیل می‌کند که در این صورت تبدیل به دگرگونی‌های اجتماعی معمولی در جامعه جهانی می‌گردد.

پیماد مهم جهانی سازی، تقسیم بین‌المللی کار، مهاجرت (و علی‌القاعده، تراکم) سرمایه بشری و منابع صنعتی در سرتاسر جهان، استانداردهای وضع قانون، فرآیندهای به لحاظ تکنولوژیکی و اقتصادی، و نیز تقارب و تلفیق فرهنگ‌های کشورهای مختلف است. در نتیجه جهانی سازی، جهان بیشتر به هم مرتبط می‌شود و به تمامی گزاره‌های خود بیشتر متکی می‌گردد. (سلیمانی^۱ 2010، ص 104-110؛ کوهان^۲ 2002) این امر هم باعث افزایش تعداد مشکلات رایج برای گروه‌های کشورهای می‌گردد و هم افزایش تعداد و انواع گزاره‌های یکپارچه‌سازی را موجب می‌شود. بنا به گفته سمان^۳ (2003، ص. 94) "جهانی سازی زمان ازدحام، مهاجرت، چندگانگی فرهنگی و جهان وطن‌گرایی است".

جهانی سازی با فرآیند تمرکز بر کنترل گزاره‌ها ارتباط تنگاتنگی دارد. در سیاست، جهان سازی به معنای تضعیف حکومت‌های ملی است، این امر استقلال آنها را تغییر و تنزل می‌دهد. از یک طرف، جهانی سازی به این دلیل رخ می‌دهد که دولت‌های جدید به طور چشمگیری سلطه و قدرت بیشتری را به سازمان‌های بین‌المللی بانفوذی مانند سازمان ملل متحد^۴ (UNO)، سازمان تجارت جهانی^۵ (WTO)، اتحادیه اروپا^۶ (EU)، سازمان پیمان آتلانتیک شمالی^۷ (NATO)، صندوق بین‌المللی پول^۸ (IMF) و بانک جهانی^۹ می‌دهند. از سویی دیگر، به علت کاهش مداخله دولت در اقتصاد و کاهش مالیات، قدرت سیاسی بنگاه‌ها افزایش می‌یابد (به خصوص در مورد شرکت‌های چند ملیتی بزرگ) (هیز^{۱۰} 2009، ص 24-17؛ کوهان 2002). مهاجرت آسانتر افراد و انتقال آزاد سرمایه در خارج نیز از قدرت دولت‌ها بر شهروندانشان می‌کاهد.

وابستگی متقابل اقتصاد کشورهای مختلف، در مقایسه با یکپارچه‌سازی بسیار افزایش یافت (کوهان، 2002، ص 15). جهانی سازی رو به افزایش اقتصاد در مقایسه با رشد تولید ناخالص داخلی^{۱۱} (GDP) با رشد سریع‌تر تجارت بین‌المللی و پیدایش بازارهای مالی جهانی با کار 24 ساعته در افزایش ناگهانی مقیاس‌ها و نرخ‌های انتقال سرمایه، نمود پیدا می‌کند. سیستم‌های اطلاعاتی که طی